

Supervivencia

Devora en silencio las sobras del día anterior. Patatas frías que no comió el niño, pan, un poco de agua, es suficiente. *No has vendido nada, ¿verdad?* El eco de las palabras rebota en los electrodomésticos. Hace años habría temblado de pánico sólo con escuchar esas palabras, pero el tiempo cubre las cosas de una espesa capa de normalidad.

Minimum

Połyka w ciszy to, co zostało z wczoraj. Zimne kartofle, których nie zjadło dziecko, chleb, trochę wody, tyle wystarczy. *Niczego nie sprzedajesz, prawda?* Echo tych słów odbija się od sprzętów w kuchni. Przed laty na sam ich dźwięk zadrżałby ze strachu, ale czas przykrywa wszystko gęstą warstwą normalności.